

STJÓRNARTÍÐINDI B 58 – 1997

27. júní 1997

855

Nr. 414

REGLUGERÐ

um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1997/1998.

Veiðileyfi í atvinnuskyni.

1. gr.

Við veitingu veiðileyfa í atvinnuskyni á fiskveiðiárinu 1. september 1997 til 31. ágúst 1998 koma aðeins til greina þau skip, sem veiðileyfi hafa fengið samkvæmt 5. gr. l. nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum. Um endurnýjun fiskiskipa fer skv. ákvæðum 11.-19. gr. reglugerðar þessarar.

Heildaraflí og veiðitímabil.

2. gr.

Fyrir fiskveiðiárið 1. september 1997 til 31. ágúst 1998 er leyfilegur heildaraflí og úthlutað aflamark úr botnfisktegundum sem hér segir:

	Leyfilegur heildaraflí 1997/1998	Utan aflamarks		Úthlutað aflamark 1997/1998
		Til jöfnunar 1997/1998	Króka bátar 1997/1998	
Tegund	Lestir	Lestir	Lestir	Lestir
1. Þorskur	218.000	5.000	30.302	182.698
2. Ýsa	45.000	-	2.200	42.800
3. Ufsi	30.000	-	1.500	28.500
4. Karfi	65.000	-	-	65.000
5. Grálúða	10.000	-	-	10.000
6. Skarkoli	9.000	-	-	9.000
7. Steinbítur	13.000	-	2.500	10.500
8. Langlúra	1.100	-	-	1.100
9. Sandkoli	7.000	-	-	7.000
10. Skrápflúra	5.000	-	-	5.000

Aflí samkvæmt ofangreindu miðast við óslægðan fisk með haus.

Aflamark einstakra skipa skal miðað við slægðan fisk með haus í öðrum tegundum en karfa.

Aflamark í sandkola og skrápflúru miðast við afla á svæði sem er sunnan 64°30'N við Austurland og sunnan við línu sem dregin er réttvísandi vestur úr Öndverðarnesi. Á öðrum svæðum eru veiðar á þessum tegundum ekki bundnar aflamarki.

3. gr.

Á tímabilinu 1. september 1997 til 31. ágúst 1998 er leyfilegur heildaraflí úr neðan-greindum tegundum sem hér segir:

Tegund	Lestir
1. Síld (Íslensk sumargotssíld)	100.000
2. Úthafs-rækja	75.000
3. Humar	1.200
4. Hörpuðiskur í Breiðafirði	8.000
5. Innfjarðar-rækja samtals	6.650
þ.a. Eldey	500
þ.a. Arnarfjörður	500
þ.a. Ísafjarðardjúp	1.450
þ.a. Húnaflói	1.400
þ.a. Skagafjörður	1.000
þ.a. Skjálfandaflooi	700
þ.a. Axarfjörður	1.100

Leyfilegur heildaraflí af innfjarðar-rækju skv. tl. 5 á öðrum svæðum en við Eldey, er miðaður við bráðabirgðatillögur Hafrannsóknastofnunarinnar um upphafs afla og verða þær endurskoðaðar fyrir rækjuvertíðina og síðan eftir áramót 1997/1998.

Veiðitímabil síldar er frá og með 1. september 1997 til og með 1. maí 1998. Veiðitímabil úthafs-rækju er fiskveiðiárið. Veiðitímabil humars verður ákveðið með sérstakri reglugerð.

Miðað er við að veiðitímabil innfjarðar-rækju standi frá 1. október 1997 til 1. maí 1998 á öllum svæðum öðrum en við Eldey. Miðað er við að rækjuvertíð, sem hófst við Eldey í júní 1997, ljúki 1. desember 1997. Nýtt veiðitímabil við Eldey hefst 1. maí 1998, að fengnum tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar um upphafs afla. Heimilt er með tilkynningu til leyfishafa að breyta upphafi og lokum vertíðar á tilgreindum veiðisvæðum innfjarðar-rækju, liggi fyrir umsögn um það frá Hafrannsóknastofnuninni.

Veiðitímabil annarra tegunda verður ákveðið sérstaklega með reglugerð, ennfremur heildaraflí af loðnu.

Úthafs-rækjuveiðisvæði.

4. gr.

Til úthafs-rækju telst rækja, sem veidd er á svæðum, sem skilgreind eru í reglugerð nr. 303/1995, um úthafs-rækjuveiðisvæði o.fl., og ennfremur rækja, sem veidd er samkvæmt sérstökum leyfum innan viðmiðunarlínu á Breiðafirði.

Úthafs-rækja, sem veidd er á Dohrnbanka vestan 26°V og norðan 65°30'N telst ekki til aflamarks í úthafs-rækju, enda staðfesti skipstjóri nákvæmlega í afladagbók hversu mikill aflí sé fenginn á því svæði og tilkynni um veiðar og afla skv. 3. mgr. 20. gr. reglugerðar þessarar. Vanræksla á tilkynningum, rangar eða villandi upplýsingar leiða til þess að allur rækjuafli skipsins reiknast til aflamarks í úthafs-rækju.

Skipting leyfilegs afla.

5. gr.

Veiðiheimildum í þeim tegundum sem heildaraflí er takmarkaður af, skv. 2. og 3. gr. skal skipt milli einstakra skipa.

Úthlutað aflamark hvers skips í hverri einstakri tegund ræðst annars vegar af aflahlutdeild skipsins í viðkomandi tegund en hins vegar af úthlutaðu heildaraflamarki í tegundinni skv. 2. og 3. gr.

Aflahlutdeild hvers skips skal vera sú sama og skipunum var úthlutað fyrir fiskveiðiárið 1. september 1996 til 31. ágúst 1997, að teknu tilliti til flutnings á aflahlutdeild milli skipa og áhrifa skerðingar og endurúthlutunar vegna úthlutunar aflahlutdeildar í úthafskarfa og rækju á Flæmingjagrunni sbr. reglugerðir nr. 27/1997 og 685/1996, með síðari breytingum.

Varðandi úthlutun aflahlutdeildar í sandkola og skrápflúru vísast til ákvæðis til bráðabirgða við reglugerð þessa.

Áður en leyfðum heildarafla er skipt á grundvelli aflahlutdeildar er eftirtalið dregið frá:

1. Áætlaður afli krókabáta skv. 6. gr.
2. Aflaheimildir, sem nota skal til jöfnunar sbr. 2. gr.

Krókabátar.

6. gr.

Bátar, sem eingöngu stunda veiðar með handfærum eða línu og handfærum, skv. 6. gr. laga nr. 38/1990, með síðari breytingum, kallast krókabátar, veiðileyfi þeirra krókaleyfi og veiðar þeirra krókaveiðar. Um veiðar krókabáta gilda ákvæði reglugerðar um veiðar krókabáta fiskveiðiárið 1997/1998.

Sameiginlegur hámarksafli krókabáta í þorski skal vera 30.302 lestir miðað við óslægðan þorsk með haus. Af því magni skal Byggðastofnun hafa til ráðstöfunar þorsk-aflahámark sem nemur 500 lestum, miðað við óslægðan fisk.

Útreikningur aflamarks.

7. gr.

Pegar umreikna skal óslægðan fisk í slægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 0,84, grálúðu, skarkola, sandkola, skrápflúru og langlúru með 0,92 og steinbíts með 0,9.

Pegar umreikna skal slægðan fisk í óslægðan skal deila í magn þorsks, ýsu og ufsa með 0,84, grálúðu, skarkola, sandkola, skrápflúru og langlúru með 0,92 en steinbíts með 0,9.

Allan afla af botnfisktegundum, sem sæta ákvæðum um leyfilegan heildarafla, sbr. 2. gr., og fluttur er únninn á erlendan markað skal reikna með álagi til aflamarks. Skal álagið vera 20% á þorsk, 15% á ýsu, ufsa, karfa og grálúðu en 10% á skarkola, steinbít, langlúru, skrápflúru og sandkola.

Þorskur og ufsi styttri en 50 cm, ýsa styttri en 45 cm og karfi styttri en 33 cm teljast ekki að hálfu til aflamarks, enda fari þorskur undir 50 cm ekki yfir 7% af þorskafli í veiðiferð og afli annarra tegunda samkvæmt þessari málsgrein ekki yfir 10% af viðkomandi tegund. Heimild samkvæmt þessari málsgrein er bundin þeim skilyrðum að afla undir tilgreindum stærðum sbr. 1. málslíð, sé haldið aðgreindum frá öðrum afla um borð í veiðiskipi og hann veginn sérstaklega af löggiltum vigtarmanni, sem annast endanlega vigtun aflans innanlands. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki um afla, sem frystur er um borð í veiðiskipi, nema um heilfrystan fisk sé að ræða. Allur fiskur, sem veiddur er á handfæri telst til aflamarks.

8. gr.

Pegar meta skal til hvaða fiskveiðiárs tiltekinn afli telst, skal miða við hvenær afla er landað hér á landi. Þannig telst afli, sem landað er 1. september 1997 eða síðar, til fiskveiðiársins 1. september 1997 til 31. ágúst 1998, enda þótt veiðiferð hefjist fyrir upphaf þess fiskveiðiárs. Á sama hátt telst afli, sem landað er 1. september 1998 eða síðar, til fiskveiðiárs er hefst þann dag, enda þótt veiðiferð hefjist fyrr.

Sigli skip með eigin afla á erlendan markað, skal afli teljast til þess fiskveiðiárs, þá er skipið sannanlega hættir veiðum fyrir siglingu.

Framsal og sameining veiðiheimilda.

9. gr.

Flutning á aflaheimildum samkvæmt 11. og 12. gr. laga nr. 38/1990 skal tilkynna Fiskistofu skriflega fyrirfram. Eigandi þess skips, sem aflaheimildir eru fluttar frá, skal undirrita

beiðni um flutning. Við flutning á aflahlutdeild samkvæmt 11. gr. laga nr. 38/1990 skal leggja fram veðbókarvottorð þess skips sem flutt er frá, ásamt samþykki þeirra aðila, sem áttu þinglýst veð í skipinu 1. janúar 1991. Flutningur aflahlutdeildar öðlast ekki gildi fyrir en staðfesting Fiskistofu liggur fyrir.

Veði fiskiskip minna en 50% af samanlögðu aflamarki sínu í þorskígildum talið tvö fiskveiðiár í röð fellur veiðileyfi þess og aflahlutdeild niður og skal aflahlutdeild annarra skipa í viðkomandi tegundum hækka sem því nemur. Skal við mat á þessu hlutfalli miðað við verðmæti einstakra tegunda í aflamarki skips samkvæmt ákvörðun ráðuneytis í upphafi árs. Viðmiðunarhlutfall, sem ákveðið er í þessari málsgrein, lækkar þó um 5% fyrir hverja fulla 30 daga sem skipi er haldið til veiða utan fiskveiðilandhelgi Íslands á fiskveiðiárinu á þeim tegundum sem ekki hefur verið samið um veiðistjórn á. Tefjist skip frá veiðum í sex mánuði eða lengur innan fiskveiðiárs, vegna tjóns eða meiriháttar bilana, hefur afli þess fiskveiðiárs ekki áhrif til niðurfellingar aflahlutdeildar eða veiðileyfis samkvæmt þessari grein.

Aldrei er heimilt að flytja aflahlutdeild milli skipa, leiði slíkur flutningur til þess að veiðiheimildir þess skips, sem flutt er til, verði bersýnilega umfram veiðigetu þess.

Verðmætastuðlar.

10. gr.

Við mat á því hvernig veiðiheimildir eru nýttar, sbr. 4. mgr. 12. gr. 1. nr. 38/1990, skulu verðmætastuðlar fyrir fiskveiðiárið 1. september 1996 til 31. ágúst 1997 vera eftirfarandi: Þorskur 1.00, ýsa 1.00, ufsi 0.60, karfi 0.70, grálúða 2.40, skarkoli 1.20, steinbítur 0.80, langlúra 1.40, skrápflúra 0.70, sandkoli 0.70, loðna 0.06, síld 0.12, humar (slitinn) 8.80, rækja 1.20 og hörpuðiskur 0.40. Ofangreindir verðmætastuðlar gilda einnig varðandi færslu milli tegunda, sbr. 10. gr. laga nr. 38/1990, eftir því sem við á.

Til viðmiðunar á því hvort um jöfn skipti er að ræða, skv. 12. gr. 1. nr. 38/1990, með síðari breytingum, skal sjávarútvegsráðuneytið auglýsa viðmiðunarstuðla með reglulegu millibili, sem byggðir skulu á gangverði aflamarks í viðskiptum.

Endurnýjun fiskiskipa.

11. gr.

Heimilt er að flytja veiðileyfi skips til annars sambærilegs skips, enda hafi rétti til endurnýjunar ekki verið afsalað. Skilyrði þess, að veiðileyfi sé flutt til annars skips er, að eigandi skips sem veiðileyfi lætur, hafi skriflega óskað eftir því að veiðileyfið sé flutt til skips sem sé á skipaskrá hjá Siglingastofnun Íslands og hafi gilt haffærisskírteini.

Fullnægi skip, eigendur eða útgerðir þeirra ekki þeim skilyrðum til að stunda veiðar í efnahagslögsögu Íslands, sem kveðið er á í lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri og lögum nr. 30/1992, um rétt til veiða í efnahagslögsögu Íslands, skulu skip hlutaðeigandi aðila ekki eiga kost á veiðileyfi í atvinnuskyni í efnahagslögsögu Íslands.

Heimilt er að flytja veiðileyfi fleiri en eins skips til skips er veiðileyfi hlýtur og veita fleiri en einu skipi veiðileyfi í stað skips er veiðileyfi lætur.

12. gr.

Fyrir þilfarsskip ákvarðar Fiskistofa, hvort um sambærileg skip sé að ræða, samkvæmt 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar. Við mat á því skal leggja til grundvallar rúmtölu skipa sem er margfeldi eftirgreindra hönnunarmála:

1. Lóðlínulengdar, sem er lárétt fjarlægð milli aftari lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum stýrisás og fremri lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum skurðpunkt stefnis og hönnunarvatnslínu.

2. Mótaðrar breiddar, sem er mesta breidd á miðbandi. Þversnið skipsgrindar, sem tekið er mitt á milli lóðlína, nefnist miðband.
3. Mótaðrar dýptar, að neðra þilfari, sem er lóðrétt fjarlægð frá neðri punkti miðbands við kjöl að efri brún þilfarsbita við byrðing.

Fyrir opna vélbáta ákvarðast rúmtala sem 4,3 x brúttótonn, þar sem brúttótonnataka er fundin samkvæmt 5. gr. reglna nr. 433, 17. ágúst 1990, um mælingar skipa undir 24 metrum að lengd.

13. gr.

Rúmtala skips eða skipa, sem veiðileyfi fá skv. 11. gr. skal ekki vera hærri en rúmtala þess skips eða skipa, sem veiðileyfi láta í þeirra stað.

Sé krókaleyfi flutt á krókabát skal rúmtala þess, er leyfið fær, vera a.m.k. 50% minni en rúmtala þess krókabáts eða krókabáta er veiðileyfi láta, nema bátur komi í stað báts, sem dæmdur hefur verið óbætandi vegna sjóttjóns. Aldrei er heimilt að flytja krókaleyfi til báts, sé hann 6 brúttótonn eða stærri.

Óheimilt er að flytja krókaleyfi til báts, sem haft hefur veiðileyfi með aflamarki. Heimilt er þó Fiskistofu að leyfa flutning krókaleyfis til aflamarksbáts í þeim tilvikum, að krókabátur hafi verið dæmdur óbætandi vegna sjóttjóns og tekinn af skipaskrá eða settur á minjasafn, enda liggi fyrir umsögn Þjóðminjasafns Íslands um að krókabáturinn hafi verulegt minjagildi og rík ástæða sé til varðveislu hans. Flutningur krókaleyfis til aflamarksbáts fer að öðru leyti eftir ákvæðum 2. mgr. þessarar greinar.

14. gr.

Við útreikning rúmtölu fiskiskipa, samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, skal byggt á gögnum tæknideildar Fiskifélags Íslands og Fiskveiðasjóðs Íslands.

Heimilt er að meta það sérstaklega, ef lögun skipsins er ekki hefðbundin, t.d. ef mismunur mestu lengdar og lóðlínulengdar eða mótaðrar breiddar og mestu breiddar er óvenjulegur. Sama gildir þegar það er miklum vandkvæðum bundið að finna hönnunarmál.

15. gr.

Heimilt er, með samþykki Fiskistofu, að flytja veiðileyfi tveggja eða fleiri skipa til eins, enda megi ætla að afkastagetan aukist ekki við skiptin. Leyfileg rúmtala þess skips, sem veiðileyfi fær skal miðast við samanlagða rúmtölu þeirra skipa, er veiðileyfi láta.

16. gr.

Heimilt er með samþykki Fiskistofu að flytja veiðileyfi eins skips til tveggja eða fleiri skipa. Skal leyfileg rúmtala þeirra skipa, sem veiðileyfi fá, samtals ekki vera hærri en rúmtala þess skips, sem veiðileyfi lætur.

17. gr.

Sé veiðileyfi flutt milli skipa samkvæmt ákvæðum 11.-16. gr. fellur niður umframrúmtala, sem ekki nýtist við þann flutning.

18. gr.

Aðeins er Fiskistofu heimilt að veita skipi veiðileyfi að fullnægt sé skilyrðum 11. gr. Óheimilt er að stunda veiðar í fiskveiðilögsögu Íslands nema að fengnu veiðileyfi Fiskistofu.

19. gr.

Skylt er að sækja um sérstakt leyfi Fiskistofu, til að breyta skipi, sem veiðileyfi með aflamarki hefur fengið eftir 1. janúar 1986, þannig að rúmmál þess vaxi sbr. 12. gr., enda

eigi að halda skipinu til veiða innan fiskveiðilandhelgi Íslands. Leyfi Fiskistofu skal bundið því skilyrði, að flutt sé veiðileyfi af a.m.k. jafn stóru skipi og sem stækkun skipsins nemur.

Óheimilt er, án leyfis Fiskistofu, að breyta krókabátum þannig að rúmtala eða brúttótonnastærð þeirra vaxi. Leyfi Fiskistofu skal bundið því skilyrði, að flutt sé veiðileyfi af a.m.k. tvisvar sinnum stærri báti en stækkun bátsins nemur. Óheimilt er að stækka krókabát þannig að hann verði 6 brúttótonn eða stærri.

Sé skipi, sem veiðileyfi fékk með aflamarki fyrir 1. janúar 1986 eða krókabáti, breytt þannig, að gerð eða lögun hans breytist í grundvallaratriðum eða rúmtala hans aukist verulega skal Fiskistofa ákvarða, hvort um nýsmíði eða breytingu á eldra skipi sé að ræða.

Séu breytingar gerðar á skipi, sem veiðar stundar samkvæmt aflamarksleyfi, sem það fékk fyrir 1. janúar 1986, skulu þær breytingar ekki lagðar til grundvallar við mat á afkastagetu þess síðar. Í þessu sambandi skal miðað við skráða stærð þess hjá Siglingamálastofnun ríkisins 21. júní 1995.

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Skipstjóra er skylt að halda fiski um borð í veiðiskipum aðgreindum eftir tegundum. Verði slíku ekki viðkomið vegna smæðar báts skal afli aðgreindur eftir tegundum við löndun. Ennfremur er skylt að láta vigta afla samkvæmt ákvæðum III. kafla laga nr. 57/1996 um umgengni um nytjastofna sjávar og reglugerðar nr. 618/1994 um vigtun sjávarafila.

Afla af skráplúru og sandkola sem fenginn er á því veiðisvæði sem tilgreint er í 4. mgr. 2. gr. skal haldið aðskildum frá öðrum afla af þessum tegundum og hann veginn og skráður sérstaklega.

Skipstjórar fiskiskipa, sem fara til úthafsækjuveiða á Dohrnbanka, sbr. 2. mgr. 4. gr., eða halda til veiða utan fiskveiðilögsögu Íslands skulu tilkynna sérstaklega til Fiskistofu hvenær þær hefjast og hvenær þeim lýkur, nema annað sé ákveðið í sérstökum reglugerðum um viðkomandi veiðar. Í tilkynningunum komi fram áætlaður afli um borð, sundurliðaður eftir tegundum.

Í einni og sömu veiðiferð er óheimilt að stunda veiðar bæði innan og utan fiskveiðilögsögu Íslands. Þetta gildir þó ekki, haldi skip til veiða utan lögsögunnar á fisktegundum í aflamarki, blálöngu og síld.

Heimilt er þó með samþykki Fiskistofu að víkja frá banni samkvæmt 3. mgr., enda hafi afli og aflasamsetning um borð í fiskiskipi verið staðfest með fullnægjandi hætti að mati Fiskistofu, áður en skip flytur sig milli veiðisvæða utan og innan lögsögunnar.

21. gr.

Útgerðum skipa með fullvinnsluleyfi er skylt að lokinni veiðiferð að skila sérstakri skýrslu um afla til Fiskistofu á eyðublöðum sem Fiskistofa leggur til.

Þá er skipstjórum fiskiskipa skylt að halda sérstakar afladagbækur sem Fiskistofa leggur til samkvæmt nánari reglum þar um og skal upplýsingum skilað mánaðarlega til Fiskistofu.

Skilafrestur á skýrslum til Fiskistofu og afladagbókum skal vera tvær vikur frá lokum hvers tímabils.

Kaupendum afla er skylt að skila til Fiskistofu skýrslum um móttekinn afla í því formi, sem Fiskistofa ákveður.

22. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, sbr. V. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Um sviptingu veiðileyfa vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar fer samkvæmt IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990 um stjórn fiskveiða, sbr. IV. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar.

Um gjald vegna ólögmæts sjávarafila skal beita ákvæðum laga nr. 37, 27. maí 1992.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum, laga nr. 57, 3. júní 1996 um umgengni um nytjastofna sjávar og laga nr. 151, 27. desember 1996, um fiskveiðar utan lögsögu Íslands, öðlast þegar gildi og kemur til framkvæmda 1. september 1997 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Ákvæði til bráðbirgða.

Fyrir upphaf fiskveiðiársins sem hefst 1. september 1997, skal þeim skipum sem afla-reynslu hafa í skrápflúru og sandkola á tímabilinu 1. júní 1994 til 31. maí 1997, á svæði sem er sunnan 64°30'N við Austurland og sunnan við línu sem dregin er réttvísandi vestur úr Öndverðarnesi, úthlutað aflahlutdeild í þessum tegundum á grundvelli aflareynslu þeirra á tímabilinu.

Við útreikning á aflahlutdeild hvers skips, skal leggja til grundvallar aflaupplýsingar skv. aflaupplýsingakerfinu Lóðs og hlutfall heildarafla af skrápflúru og sandkola sem einstök skip hafa veitt á ofangreindu svæði og tímabili.

Hafi veiðileyfi verið flutt milli skipa fylgir aflareynslan veiðileyfinu.

Við útreikning á aflahlutdeild einstakra skipa skal ekki tekið tilliti til frátafa frá veiðum á viðmiðunartímabilinu.

Fiskistofa skal eigi síðar en 15. júlí 1997 senda upplýsingar um skráðan afla í ofangreindum tegundum til eigenda hlutaðeigandi skipa. Eigendur skipanna skulu fyrir 1. ágúst 1997 senda til Fiskistofu upplýsingar um hversu mikill hluti afla er fenginn á því veiðisvæði sem tilgreint er í 1. mgr., og fyrir sama tíma gefst þeim kostur á að koma að athugasemdum um afla skipanna.

Aður en aflahlutdeild og aflamarki í umræddum tegundum er úthlutað, skal Fiskistofa taka afstöðu til framkominna upplýsinga og athugasemda, m.a. með samanburði við tiltækar upplýsingar.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 27. júní 1997.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

REGLUGERÐ

**um greiðslu gjalds skv. 6. gr. l. nr. 92/1994,
um Þróunarsjóð sjávarútvegsins með síðari breytingum,
fiskveiðiárið 1997/1998.**

1. gr.

Útgerðir fiskiskipa er hafa leyfi til veiða í atvinnuskyni 1. september 1997 skv. lögum um stjórn fiskveiða skulu greiða gjald til Þróunarsjóðs sjávarútvegsins.

Fiskiskip er fá úthlutað aflamarki 1. september 1997 skulu greiða gjald er nemur 1.160 krónum á hverja úthlutaða þorskígildislest miðað við verðmætastuðla skv. 3. gr. Gjaldið fellur í gjalddaga með þremur jöfnum greiðslum; þann 1. september 1997, 1. janúar 1998 og 1. maí 1998. Fiskiskip er fær úthlutað aflamarki á öðrum tíma innan fiskveiðiársins skal greiða jafnhátt gjald vegna þess aflamarks. Fari úthlutun fram á fyrsta ársþriðjungi fellur 1/3 hluti gjaldsins í gjalddaga við úthlutun en eftirstöðvar skulu skiptast jafnt á tvo seinni gjalddaga eins og þeir eru tilgreindir í 2. málslíð þessarar greinar. Fari úthlutun fram á